INFORME JURÍDIC SOBRE LA SOL·LICITUD D'ADMISSIÓ A TRÀMIT DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI «PER BLINDAR EL CARÀCTER PÚBLIC DEL SISTEMA SANITARI CATALÀ»

(núm. de tramitació 202-00090/15)

ANTECEDENTS DE FET

Únic. El 19 d'octubre de 2026, la Sra. Maria Isabel Soler Gasull i els Srs. Baldomero Arnau Rivera, Enric Feliu Blanch, Francisco Villaran Macias i Ignacio Laguna Jiménez van presentar al Registre General del Parlament de Catalunya (entrada núm. E2026004273; núm. de tramitació 202-00090/15) una sol·licitud d'admissió a tràmit de la Proposició de llei «per blindar el caràcter públic del sistema sanitari català» –des d'ara, Proposició de llei–, a l'empara de l'article 62.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya del 2006[1] –des d'ara, EAC–, de l'article 111.*d* del Reglament del Parlament[2] –des d'ara, RP– i de la Llei 1/2006, de 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular –des d'ara, LILP. La sol·licitud esmentada (pàg. 3 i 4) s'acompanya de tres documents annexos: «Acta de constitució de la comissió promotora de la Proposició de llei per blindar el caràcter públic del sistema sanitari català», que consta de 2 pàgines (pàg. 1 i 2; des d'ara, Annex 1); «Memòria explicativa», que consta de catorze pàgines (pàg. 5 a 18; des d'ara, Annex 2); i «Proposició de llei per blindar el caràcter públic del sistema sanitari català; text articulat de la Proposició de llei», que consta de dotze pàgines (pàg. 19 a 30; des d'ara, Annex 3).

---

[1] Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, a la qual dona publicitat el Decret 306/2006, de 20 de juliol.

[2] Text refós del Reglament del Parlament, aprovat per la Mesa del Parlament, una vegada escoltada la Junta de Portaveus, el 19 de novembre de 2024, en compliment de la disposició final primera de la reforma del Reglament aprovada el 25 de juliol de 2024, que inclou el text refós del Reglament del Parlament aprovat per la Mesa del Parlament el 26 de juliol de 2017 i la reforma aprovada pel Ple en la sessió del 25 de juliol de 2024.

FONAMENTS JURÍDICS

1. Exercici de la iniciativa legislativa popular a Catalunya

D'acord amb l'article 62.1 de l'EAC, a més de als diputats, als grups parlamentaris i al Govern; la iniciativa legislativa també correspon als ciutadans mitjançant la iniciativa legislativa popular –des d'ara, ILP–, en els termes establerts per les lleis de Catalunya. Així mateix ho estableix l'article 111.*d*[3] del RP.

L'LILP regula l'exercici de la ILP, iniciativa ciutadana que, d'acord amb l'article 3, s'exerceix per mitjà de la presentació a la Mesa del Parlament d'una proposició de llei, amb el suport de les signatures, degudament autenticades, d'un mínim de 50.000 persones; aquestes signatures han de complir les condicions que estableix aquesta mateixa disposició normativa. Concretament, l'LILP (v. capítol I) regula, entre d'altres, l'objecte de les ILP (article 1), les persones legitimades per a exercir aquest dret de caràcter polític (article 2) i la comissió promotora (article 4), que exerceix, per atribució legal, la representació de les persones signants de la ILP als efectes que en deriven.

2. Admissió a tràmit de les proposicions de llei

Una vegada s'ha presentat una sol·licitud d'admissió a tràmit d'una ILP davant la Mesa del Parlament, d'acord amb l'article 6.1 de l'LILP, la Mesa ha d'examinar la documentació rebuda i s'ha de pronunciar de manera motivada en el termini de quinze dies hàbils sobre l'admissió o la inadmissió a tràmit de la proposició de llei. Conformement a l'article 139.1 del RP, la Mesa del Parlament admet a tràmit les proposicions d'ILP si compleixen els requisits que estableixen la llei que les regula –l'LILP– i el RP.

---

[3] D'acord amb aquest precepte, «[l]a iniciativa legislativa correspon: [...] d) Als ciutadans, que l'exerceixen, en la forma establerta per la Llei de la iniciativa legislativa popular, mitjançant la presentació d'una proposició de llei. [...]».

3. Intervenció lletrada

Aquest informe jurídic s'emet per encàrrec de la secretària general del Parlament, d'acord amb l'article 10.*f* dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya[4]. De conformitat amb aquest precepte, és funció dels lletrats de la Cambra elaborar informes i dictàmens sobre qüestions parlamentàries, a requeriment del president o presidenta, de la Mesa, del Ple, d'alguna de les comissions parlamentàries o del secretari o secretària general. Així doncs, se sol·licita l'assessorament jurídic de qui subscriu aquest informe jurídic amb relació a la Proposició de llei.

4. Objecte de l'informe jurídic

Aquest informe jurídic s'emet per a donar compliment a l'article 6.1 de l'LILP i a l'article 139.1 del RP, això és, perquè la Mesa del Parlament pugui pronunciar-se de manera motivada sobre l'admissió o la inadmissió a tràmit de la Proposició de llei. Es tracta, en paraules del Tribunal Constitucional, d'un «[...] control de legalidad de la proposición formulada [...] que ha de traducirse en la admisión o inadmisión de la proposición, [el qual] opera, como todos los de su género, en función de un canon estrictamente normativo, no político o de oportunidad [...]» (Interlocutòria del Tribunal Constitucional [des d'ara, ITC] 428/1989, del 21 de juliol, FJ 3[5]).

---

[4] Text consolidat aprovat per la Mesa del Parlament en la sessió tinguda el dia 3 de maig de 2016 amb les modificacions aprovades per la Comissió d'Afers Institucionals el dia 26 d'octubre de 2016, la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge el dia 31 de gener de 2017, la Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública els dies 20 de desembre de 2018, 27 de febrer de 2019, 25 de juliol de 2019, 23 d'octubre de 2019 i 14 de desembre de 2020 i la Comissió d'Afers Institucionals del 14 d'octubre de 2021, 17 de febrer de 2022, 28 de juliol de 2022, 27 d'octubre de 2022, 13 de desembre de 2022, 26 d'abril de 2023, 7 de novembre de 2024 i 23 de juliol de 2026.

[5] En el mateix sentit, v. ITC 140/1992, del 25 de maig, FJ 1; Sentència del Tribunal Constitucional –des d'ara, STC– 76/1994, del 14 de març, FJ 2, i STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletra *e*.

Seguint la mateixa doctrina jurisprudencial (STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletra *e*), la decisió d'admissió o d'inadmissió que adopta la Mesa del Parlament en aquests casos:

> [...] [E]s un acto reglado que tiene por objeto comprobar que la iniciativa cumple con los requisitos de forma y que no tiene por objeto materias excluidas [...] se trata de un control estrictamente normativo y no de oportunidad, ya que cumplen la función jurídico-técnica de ordenar y racionalizar el funcionamiento de las Cámaras para su mayor eficiencia como foro de debate y participación de la cosa pública (STC 191/2013, de 18 de noviembre, FJ 3), que debe ejercerse respetando, además, la dimensión material del deber de motivación que exige motivar expresa, suficiente y adecuadamente la aplicación de las normas cuando pueda resultar de la misma una limitación al ejercicio de los derechos reconocidos en el art. 23 CE (STC 40/2003, de 27 de febrero, FJ 6).

Aquest deure de motivació especial a què al·ludeix el Tribunal Constitucional[6] rau en el fet que la presentació d'una ILP s'emmarca dins de l'àmbit de l'exercici del dret de què és titular la ciutadania a participar en els assumptes públics, directament o per mitjà de representants, conformement a l'article 23.1 de la Constitució espanyola del 1978 –des d'ara, CE. Es tracta d'un instrument de participació directa dels ciutadans en la funció legislativa, el qual, en el supòsit de les comunitats autònomes, es concreta en la configuració legal que li atorga la legislació autonòmica en cada cas[7].

El Tribunal Constitucional és l'òrgan que controla l'adequació a la CE dels acords de la Mesa del Parlament pels quals no s'admeti a tràmit una proposició de llei (article 7.1 LILP), tot plegat d'acord amb allò que disposa la Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, pel que fa al recurs d'empara[8] (article 161.1.*b* CE). Precisament, davant la possibilitat que un acord d'inadmissió d'una ILP vulneri el dret

---

[6] Vegeu l'STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletres *a*, *c* i *d*.

[7] Vegeu la ITC 428/1989, del 21 de juliol, FJ 3; ITC 140/1992, del 25 de maig, FJ 2, i STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletra *c*.

[8] Així ho ha declarat, en diverses ocasions, el Tribunal Constitucional (v. ITC 428/1989, del 21 de juliol, FJ 3; ITC 140/1992, del 25 de maig, FJ 1; STC 76/1994, del 14 de març, FJ 2, i STC 19/2015, del 16 de febrer, FJ 2, lletra *e*).

fonamental establert a l'article 23.1 de la CE, s'entén que cal interpretar restrictivament les causes d'inadmissió a què fa referència l'article 6.2 de l'LILP, a fi d'afavorir, en la mesura que sigui possible, la major efectivitat del dret fonamental que s'està exercint[9].

Per consegüent, a l'informe s'hi examina si la Proposició de llei compleix els requisits que estableix l'ordenament jurídic per a exercir una ILP, i, més concretament, s'hi analitza si es dona en la Proposició de llei alguna de les causes d'inadmissió establertes en l'LILP.

5. Causes d'inadmissibilitat de les proposicions de llei, afectació pressupostària i tramitació d'iniciatives sobre la mateixa matèria

D'acord amb l'article 6.2 de l'LILP, són causes d'inadmissibilitat de la proposició de llei:

a) Que tingui per objecte alguna matèria sobre la qual la Generalitat no té atribuïda la competència.

b) Que la proposició de llei i la documentació presentades no compleixin algun dels requisits que estableix l'article 5.1.

c) Que reprodueixi una altra iniciativa legislativa popular de contingut igual o substancialment equivalent presentada durant la mateixa legislatura.

d) Que faci referència a una matèria exclosa d'acord amb l'article 1.

D'altra banda, i d'acord amb l'article 139.4 del RP, si el Govern considera que la proposició de llei produeix afectació pressupostària –és a dir, si la proposició de llei pot implicar un augment de crèdits o una disminució d'ingressos amb relació al pressupost vigent en el moment de la seva tramitació parlamentària, segons disposa l'article 139.2 del RP–, la Mesa del Parlament l'ha d'admetre a tràmit en els termes que estableix

[9] Doctrina clàssica del Tribunal Constitucional (STC 1/1989, del 16 de gener, i STC 159/1986, del 13 de desembre) que s'aplica a tots els drets reconeguts per l'ordenament jurídic.

l'apartat 2 del mateix article 139[10]. Igualment ho estableix la disposició addicional tercera[11] de l'LILP. D'acord amb l'STC 19/2015, del 16 de febrer[12], aquesta norma no és una causa d'inadmissió; tanmateix, en analitzar la Proposició de llei, cal valorar si es produeix o no una eventual afectació pressupostària, a l'efecte que la Mesa, si s'escau, l'ha trameti al Govern, conformement a allò que disposen els articles esmentats.

A l'últim, també cal examinar si es dona en la Proposició de llei el supòsit de fet que regula l'article 6.3 de l'LILP: si el Parlament està tramitant algun projecte o proposició de llei sobre les mateixes matèries de què tracta la proposició de llei, la Mesa del Parlament ho ha de comunicar a la comissió promotora per tal que decideixi, en el termini de quinze dies hàbils, si manté la proposta o la retira. En el primer cas –si s'opta per mantenir la proposta–, la Mesa ha d'acordar que les iniciatives legislatives s'acumulin i es tramitin conjuntament, circumstància que s'ha de comunicar a la comissió promotora, tot plegat d'acord amb el mateix precepte.

Analitzada la Proposició de llei en els termes que exigeix la normativa que li és aplicable, exposada anteriorment, es considera que no s'hi dona cap de les causes

---

[10] D'acord amb aquest precepte del RP, al qual, com s'exposava, es remet l'apartat 4, «[...] en la part [de la proposició de llei] que comporti la dita afectació pressupostària [...] la llei resultant de la iniciativa legislativa popular no pot entrar en vigor [...] fins a l'exercici pressupostari següent o, si escau, fins a un altre de posterior, si així ho determina la mateixa proposició de llei».

[11] Aquesta disposició va ésser afegida per l'article 3 de la Llei 7/2014, del 25 de juny, de modificació de la Llei 1/2006, del 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular.

[12] «[L]a falta de conformidad presupuestaria del Gobierno no puede configurarse, en ningún caso, como causa para no admitir una iniciativa legislativa popular [...] el único efecto que se derivaría de la manifestación del Gobierno respecto de la existencia de esa afectación presupuestaria es que la admisión de la iniciativa se ha de realizar de tal modo que la eventual ley resultante no puede entrar en vigor, en la parte que comporte dicha afectación presupuestaria, hasta el ejercicio presupuestario siguiente» (FJ 5, apartat *ii*).

d'inadmissibilitat a què fa referència l'article 6.2 de l'LILP, segons s'argumenta a continuació[13].

5.1. Compliment dels requisits que estableix l'article 5.1 de l'LILP amb relació a la proposició de llei i la documentació presentades (article 6.2.*b*)

Des d'una perspectiva formal, l'article 5.1 de l'LILP –al qual es remet l'article 6.2.*b*– estableix els documents que han d'acompanyar una sol·licitud d'admissió a tràmit d'una ILP:

> a) El text articulat de la proposició de llei, precedit d'una exposició de motius.
>
> b) Una memòria explicativa de les raons que aconsellen, segons el parer de les persones signants, la tramitació i l'aprovació de la proposició de llei pel Parlament.
>
> c) La relació dels membres que componen la comissió promotora i de llurs dades personals.

Com s'indica en l'antecedent de fet únic d'aquest informe jurídic, la sol·licitud d'admissió a tràmit de la Proposició de llei s'acompanya de tres documents annexos, dels quals cal destacar el següent: l'Annex 3 es correspon amb el document a què fa referència la lletra *a* de l'article 5.1 de l'LILP, això és, el text articulat de la Proposició de llei, el qual conté una exposició de motius; l'Annex 2 es correspon amb el document a què fa referència la lletra *b*, és a dir, la memòria explicativa de la Proposició de llei, i, finalment, l'Annex 1 es correspondria amb el document a què fa referència la lletra *c*, atès que s'hi relacionen els membres que integren la comissió promotora, amb indicació de determinades dades personals d'aquests membres.

---

[13] En aquest sentit, a l'informe jurídic s'hi estudia, primerament, si s'hi dona la causa d'inadmissió de caràcter formal establerta en la lletra *b* de l'article 6.2 de l'LILP; seguidament, s'hi analitzen les causes restants –lletres *a*, *d* i *c*, en aquest ordre–, que són de caràcter material o substantiu, i, finalment, s'hi examina si s'hi dona el supòsit establert en l'article 6.3 de l'LILP –tramitació d'iniciatives sobre la mateixa matèria– i l'eventual afectació pressupostària de la Proposició de llei.

Així doncs, es considera que es dona compliment a allò que disposa l'article 5.1 de l'LILP, i que, per conseqüent, no s'hi dona la causa d'inadmissibilitat a què fa referència la lletra *b* de l'article 6.2 de l'LILP.

5.2. Tenir per objecte alguna matèria sobre la qual la Generalitat no té atribuïda la competència (article 6.2.*a*)

Des d'una perspectiva material o substantiva, la lletra *a* de l'article 6.2 de l'LILP impedeix que s'admetin a tràmit les proposicions de llei que tinguin per objecte una matèria sobre la qual la Generalitat no tingui atribuïda la competència.

Per a determinar si s'hi dona aquesta causa d'inadmissibilitat, escau de prendre en consideració l'objecte de la Proposició de llei. Doncs bé, segons s'exposa en els paràgrafs sisè i setè de l'exposició de motius:

> Aquesta proposta de llei té com a objectiu blindar la sanitat pública i garantir que la seva gestió sigui exclusivament pública, directa i sense ànim de lucre.
>
> Es tracta de recuperar el control democràtic d'un servei essencial, assegurar-ne la sostenibilitat i reforçar-ne el caràcter universal.

Per a assolir aquests objectius, i segons s'observa del text articulat, mitjançant la Proposició de llei es projecta, en síntesi: prohibir la creació o participació d'entitats mixtes, consorcis o qualsevol altra fórmula de gestió compartida, amb ànim de lucre o sense (article 1, paràgraf segon); amb caràcter general, prohibir l'externalització, la subcontractació, la cessió, la concessió, la gestió o la delegació de serveis sanitaris públics a entitats privades amb ànim de lucre, i establir l'adscripció –mitjançant l'adopció de formes de gestió pública– al Servei Català de la Salut de les entitats concernides en un termini de tres anys (article 2); i, entre d'altres, establir mecanismes per a garantir els objectius que fixa la Proposició de llei –per exemple, en l'àmbit de la transparència, la participació i el control públic (article 3), la protecció del personal sanitari (article 4) o la prevenció de conflictes d'interès i portes giratòries (article 7).

Alhora, es projecta de modificar –i, en supòsits determinats, derogar parcialment– les disposicions normatives següents: la Llei 4/2007, del 4 de juliol, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2007 (vegeu la disposició addicional primera)[14]; la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya –des d'ara, LOSC– (vegeu la disposició addicional segona), i el Decret 118/2014, de 5 d'agost, sobre la contractació i prestació dels serveis sanitaris amb càrrec al Servei Català de la Salut –des d'ara, Decret 118/2014– (vegeu la disposició addicional tercera).

A l'últim, convé destacar que la disposició addicional quarta de la Proposició de llei conté un mandat per a exercir la funció a què fa referència l'article 61.*b* de l'EAC, d'acord amb el qual correspon al Parlament d'elaborar proposicions de llei per a presentar-les a la Mesa del Congrés del Congrés dels Diputats[15].

En atenció al que s'exposava, l'objecte de la Proposició de llei pot subsumir-se sense dificultats en les matèries de sanitat i salut pública a què fa referència l'article 162, apartats 1 i 3, de l'EAC. En concret, l'article 162 estableix que correspon a la Generalitat

---

[14] Malgrat que aquesta Llei va ésser expressament derogada per la disposició derogatòria segona –vegeu-ne l'apartat 146 de la lletra *a*) de l'annex– de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni; pot interpretar-se –això és, de la manera més favorable possible a l'exercici del dret d'iniciativa legislativa que s'està exercint– que les referències a la dita Llei –i a la «Llei 4/2007 de mesures fiscals i financeres de Catalunya» [sic]–, i allò que s'hi estableix respecte d'aquesta, són propostes de regulació noves –independents de la disposició normativa a la qual, per error, es vinculen–, i que, en aquest sentit, es considerarien formulades en els mateixos termes que aquells articles que no estan relacionats amb cap disposició normativa vigent (vegeu els articles 1 a 9 de la Proposició de llei).

[15] «La Generalitat de Catalunya instarà el Govern de l'Estat i les Corts Generals a la derogació i modificació dels articles 66, 67, 78 i 90 de la "Ley General de Sanidad així com a la derogació total de la Llei 15/1997, de 25 d'abril, de Habilitación de nuevas formas de gestión del Servicio Nacional de Salud"».

la competència, en matèria de sanitat i salut pública, la competència exclusiva sobre l'organització, el funcionament intern, l'avaluació, la inspecció i el control de centres, serveis i establiments sanitaris (apartat 1); mentre que li correspon, en tot cas, la competència compartida en una multiplicitat d'àmbits (apartat 2), com ara en el de l'ordenació, la planificació, la determinació, la regulació i l'execució de les prestacions i els serveis sanitaris, sociosanitaris i de salut sociosanitaris i de salut mental de caràcter públic en tots els nivells i per a tots els ciutadans (lletra *a*), i en els de la planificació dels recursos sanitaris de cobertura pública i la coordinació de les activitats sanitàries privades amb el sistema sanitari públic (lletra *c*).

A més, sobre aquests mateixos àmbits materials, i mitjançant l'article 23, l'EAC disposa, entre d'altres, que totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat i gratuïtat als serveis sanitaris de responsabilitat pública, en els termes que estableixen les lleis (apartat 1), i que els usuaris de la sanitat pública tenen dret al respecte de llurs preferències pel que fa a l'elecció de metge o metgessa i de centre sanitari, igualment en els termes i les condicions que estableixen les lleis (apartat 2).

Com s'evidencia clarament, es tracta d'unes matèries sobre les quals el Parlament ha aprovat diverses disposicions normatives amb rang legal sobre la matèria –principalment, l'LOSC–, que ha estat modificada en diverses ocasions. Per la seva banda, el Govern de la Generalitat ha aprovat també diverses disposicions normatives amb rang reglamentari –vegeu el Decret 118/2014– sobre aquestes mateixes matèries, que són precisament les matèries respecte de les quals es pretén d'incidir per mitjà de la presentació de la Proposició de llei.

Per això, es considera que no s'hi dona la causa d'inadmissibilitat a què fa referència la lletra *a* de l'article 6.2 de l'LILP.

5.3. Fer referència a una matèria exclosa d'acord amb l'article 1 de l'LILP (article 6.2.*d*)

Prosseguint amb l'estudi de les causes d'inadmissió de caràcter substantiu, l'article 6.2.*d* de l'LILP, remetent-se a l'article 1, no permet que les proposicions de llei puguin tenir per objecte les matèries que exclou aquest darrer precepte, i que són les següents: en

primer terme, «les matèries que l'Estatut reserva a la iniciativa legislativa exclusiva dels diputats, els grups parlamentaris o el Govern»; en segon terme, els pressupostos de la Generalitat, i, a l'últim, «les matèries tributàries».

Quant al primer bloc de matèries, no s'observa que la Proposició de llei en tingui per objecte cap que pugui correspondre's amb les que enuncia l'incís transcrit, com podria ser-ho, per exemple, una proposta de consolidació de la legislació vigent, en els termes que disposa el RP (articles 143 a 148) –iniciativa de consolidació legislativa que correspon únicament al Govern, als grups parlamentaris i als membres del Parlament (article 146.1).

Quant al segon i al tercer blocs, la Proposició de llei no pot identificar-se materialment amb un projecte de llei de pressupostos (entre d'altres, v. articles 211 a 216 EAC i 131 a 134 RP)[16], ni tampoc amb una ILP de contingut tributari (entre d'altres, v. articles 201 a 210 EAC)[17].

En conseqüència, es considera que no s'hi dona la causa d'inadmissibilitat a què fa referència la lletra *d* de l'article 6.2 de l'LILP.

---

[16] En aquest sentit, cal fer avenint que, d'acord amb l'article 27.1 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, «[e]l pressupost de la Generalitat de Catalunya constitueix l'expressió quantificada, conjunta i sistemàtica de les obligacions que, com a màxim, poden reconèixer la Generalitat i les seves entitats autònomes, i dels drets que poden liquidar-se durant l'exercici corresponent».

[17] Sobre el concepte de tribut, la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el defineix com a «[...] ingressos públics que consisteixen en prestacions pecuniàries exigides per una Administració pública com a conseqüència de la realització del supòsit de fet en què la llei vincula el deure de contribuir, amb la finalitat primordial d'obtenir els ingressos necessaris per al sosteniment de les despeses públiques» (article 2.1, paràgraf primer).

5.4. Reproducció d'una altra iniciativa legislativa popular de contingut igual o substancialment equivalent presentada durant la mateixa legislatura (article 6.2.*c*)

Finalitzant amb l'examen d'admissibilitat material de la Proposició de llei, l'article 6.2.*c* de l'LILP estableix com a causa d'inadmissibilitat el fet que una proposició de llei reprodueixi una altra ILP de contingut igual o substancialment equivalent presentada durant la mateixa legislatura. En vista d'aquesta norma, s'entén que cal que hi concorrin dos requisits: per un cantó, un de fons, consistent en l'equivalència substancial de continguts entre iniciatives, i, per un altre cantó, un de temporal, relatiu a la presentació d'una pluralitat d'iniciatives en una mateixa legislatura.

La Proposició de llei –sobre la qual s'emet aquest informe jurídic– és la setena ILP que s'ha presentat durant la XV legislatura[18]; amb anterioritat, i per ordre cronològic, se n'han presentat les següents:

- Proposició de llei de modificació de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, i del seu reglament (entrada núm. 4.011; núm. de tramitació 202-00001/15).
- Proposició de llei de declaració d'independència de Catalunya (entrada núm. 13.499; núm. de tramitació 202-00022/15).
- Proposició de llei per a garantir la concertació social exclusiva en la provisió dels serveis socials adreçats a persones amb discapacitat amb necessitats de suports personalitzats, integrals i de continuïtat, mitjançant entitats d'iniciativa social sense afany de lucre (entrada núm. 38.141; núm. de tramitació 202-00048/15).
- Proposició de llei de modificació de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació (entrada núm. 42.375; núm. de tramitació 202-00052/15).
- Proposició de llei electoral de Catalunya (entrada núm. 53.662; núm. de tramitació 202-00059/15).

[18] v. BOPC núm. 1, del 12 de juny de 2024, sobre la constitució del Parlament de Catalunya en la quinzena legislatura en la sessió tinguda el 10 de juny de 2024.

- Proposició de llei per a permetre la circulació responsable de vehicles per camins rurals a Catalunya (entrada núm. 91.366; núm. de tramitació 202-00084/15).

Atès que l'àmbit material de les iniciatives enumerades no coincideix amb el de la Proposició de llei que s'analitza, s'entén que no s'hi dona la causa d'inadmissibilitat a què fa referència la lletra *c* de l'article 6.2 de l'LILP.

5.5. Afectació pressupostària (DA3ª)

Segons s'ha apuntat en l'apartat 4 d'aquest informe jurídic, per bé que l'eventual afectació pressupostària no pot adduir-se com a causa per a no admetre a tràmit una proposició de llei, sí que escau d'examinar si es considera que es dona o no l'afectació esmentada en aquest supòsit, a fi de donar compliment a allò que disposa l'article 139.3 del RP i la disposició addicional tercera, apartat 2, de l'LILP, citats prèviament.

Doncs bé, en vista de l'article 5 de la Proposició de llei:

> **Article 5. Finançament públic garantit**
> La Generalitat de Catalunya garantirà el finançament suficient i estable del sistema sanitari públic mitjançant pressupostos públics, evitant qualsevol forma de finançament privat que condicioni la planificació o la provisió de serveis.
> L'afectació econòmica que eventualment pugui produir la present llei sobre els pressupostos de la Generalitat tindrà efectes a partir de l'entrada en vigor de la Llei de Pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a la data d'aprovació de la Llei.

Escau de considerar que la Proposició de llei no implicaria un augment de crèdits o una disminució d'ingressos amb relació al pressupost vigent en el moment en què, si s'escau, es tramités parlamentàriament, en els termes que disposa l'article 139 del RP i la disposició addicional tercera de l'LILP. En efecte, el fet que la Proposició de llei disposi, expressament, que l'eventual afectació pressupostària que pugui produir-se no tindrà efectes fins l'exercici pressupostari posterior respecte de l'eventual entrada en vigor de la dita llei, impediria que s'afectés el pressupost vigent, en els termes que exigeixen els preceptes citats. Per consegüent, la Mesa del Parlament no està subjecte

al deure consistent a trametre la ILP al Govern perquè es posicioni sobre els seus efectes econòmics.

5.6. Tramitació d'iniciatives sobre la mateixa matèria (article 6.3)

En pronunciar-se sobre l'admissió o la inadmissió a tràmit d'una ILP, i com a darrer aspecte, es considera oportú que la Mesa del Parlament també pugui apreciar si s'hi dona el supòsit de fet a què fa referència l'article 6.3 de l'LILP: si la ILP comparteix regulació material amb un projecte de llei o una proposició de llei en tràmit, la Mesa ha de comunicar-ho a la comissió promotora perquè aquesta decideixi de retirar la proposta o bé de mantenir-la –cas en què se n'ha d'acordar l'acumulació i la tramitació conjuntes. Per tant, cal entendre que s'han de complir dos requisits: l'equivalència de continguts entre iniciatives –«sobre les mateixes matèries»– i que la iniciativa amb la qual es confronta la proposta s'estigui tramitant.

En la data en què s'emet aquest informe jurídic, consten en tràmit seixanta-vuit iniciatives legislatives, si bé es considera que cap d'aquestes té el mateix objecte que la Proposició de llei que s'analitza. Per això, no és procedent que la Mesa del Parlament efectuï cap comunicació a la comissió promotora sobre aquesta qüestió.

CONCLUSIÓ

Única. És procedent que la Mesa del Parlament admeti a tràmit la Proposició de llei «per blindar el caràcter públic del sistema sanitari català» (núm. de tramitació 202-00090/15), atès que no s'hi dona cap de les causes d'inadmissibilitat a què fa referència l'article 6.2 de la Llei 1/2006, de 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular.

Ruben Ramirez Fernandez - (SIG)

Signat digitalment per Ruben Ramirez Fernandez -
Data: 2026.10.30 12:18:14 +01'00'

Lletrat del Parlament